

MUNKÁSKÉZ, HITEL, KAPACITÁS

A pesti házakról van szó

Huszonnolcezer lakást nem érdemes felújítani Miért nem tataroznak az Építésügyi Minisztérium vállalatai? A Budapesti Pártbizottság állásfoglalása

Amikor a Budapesti Pártbizottság legutóbbi kibővített ülésén a főváros lakáshelyzetéről tárgyalt, az építkezések, a lakáshiány gondjain kívül a már meglévő lakóházak védelme is nagy helyet kapott a vitában. **71 milliárd forintnyi értékről van szó:** ennyibe kerülne, ha a főváros állami tulajdonban levő lakóházait újra kellene építeni.

A budapesti házak karbantartásáról évtizedeken át nem gondoskodtak, s védelmükre lényeges erőfeszítéseket csak tíz esztendeje tesznek. Ez megbosszulta magát:

bár a második ötéves tervben 5 milliárd, a harmadikban pedig 5,5 milliárd forintot kapott a főváros lakóházjavításra, jelenleg 28 ezer olyan lakás van, amelyet már nem érdemes felújítani.

A pártbizottság ülésén a Fővárosi Tanács vezetői kijelentették: a jelenlegi feltételek mellett a lakóházak állandó és gyorsuló állapotromlásáért sokáig már nem vállalhatják a felelősséget.

A karbantartásnak két alapvető feltétele van: **a megfelelő pénzügyi fedezet és a szükséges építőipari kapacitás.** Pontosan kiszámították: a házak avulásának pótlására a jelenleg megszabott egymilliárd forint hitel helyett **évente legalább 1,9 milliárdot kellene fordítani.** S a kapacitás? Sajnos, az Építésügyi Minisztérium fokozatosan elvonta a fővárosi lakóházfelújításoktól az építőipari erőket. 1961-ben még 132 millió forint értékű munkát végzett, 1965-től azonban már **egyetlen EM vállalat sem dolgozott budapesti épületjavításokon.** A kapacitás így nagymértékű elvonása miatt

jelenleg kereken ötezer lakással kevesebbet újíthatnak fel évente.

Budapesten a kerületi tanácsok és a házkezelőségek döntenek a rendelkezésükre álló anyagi eszközök felhasználásáról, s az évi épületjavítások címjegyzékét is a tanácsok hagyják jóvá. Sajnos, időnként nagyon elavult, gazdaságosan már fel nem újítható házak is rákerülnek erre a listára. A házak javítását főként a tanácsi építő- és szakipari vállalatok látják el. Örvendetes, hogy míg 1965-ben a lakóházfelújítások 75 százalékát készítették csak el határidőre, 1966-ban már 90,8 százalékát, s **jelentősen csökkentek a minőségi kifogások is.** Am a javulás ellenére még ma is sok a jogos panasz. A munkák és a munkahelyek nagy száma és szétszórtsága következtében

nem megfelelő az ellenőrzés, nagy a dolgozók veszteségideje, gyakori a szervezetlenség, az anyagpocsékolás, s nemegyszer háborgatják indokolatlanul a lakosságot.

A pártbizottság megállapította, hogy Budapest **kedvezőtlen a tanácsi építőipar anyagellátása,** s bár nőtt e vállalatok teljesítőképesége, a növekedés elsősorban a

technikai eszközökre vonatkozik, s nem pótolja a krónikus munkaerőhiányt. Más építőipari vállalatok kedvezőbb bérlehetőségeinek szívó hatására az utóbbi években mintegy 850 fővel csökkent a munkáslétszám, s ez az átvándorlás az idén is folytatódik. A lényeges bérkülönbségek is hozzájárultak a lakóházfelújítási kapacitás csökkenéséhez. Budapest **tanácsi építőipar fejlesztése**

a jelenlegi létszám megtartása kritikus helyzetbe került, amelyből csak határozott intézkedésekkel lehet a kivezető utat megtalálni.

A Budapesti Pártbizottság elhatározta, hogy a Fővárosi Tanáccsal közösen felkérlik az illetékes állami szervezeteket: a tanácsi építőipart — elsősorban a bér- és anyagellátásban — **kezeljék**

egyenlően az Építésügyi Minisztérium vállalataival. A Fővárosi Tanács az új házak-építések, s a régiek felújításakor egyaránt **követelje meg a kifogástalan minőségű munkát, a beruházó vállalatoknak pedig gondoskodniuk kell a garanciális időn belüli hibák kijavításáról.** A Fővárosi Tanács végrehajtó bizottsága utasítsa a beruházó vállalatokat, hogy minél szélesebb körben alkalmazzák a célszerű és gazdaságos technikát és technológiát. A határozat azt is kimondja, hogy a Fővárosi Tanács gondoskodjék a rendelkezésére álló építőipari kapacitás megfelelő hasznosításáról, **szüntesse meg a munkafegyelmi és munkaszervezési hibákat,** az anyagpazarlást és a minőségi fogyatékoságokat.

Halmai György